

Sygn. akt III Ca 60/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.

przeciwko M. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt I C 791/14

oddala apelację.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 60/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 20 października 2014r. oddalił powództwo B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. przeciwko M. G. o zapłatę kwot)' 7.066,51 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że dla wykazania zasadności swojego roszczenia, powódka przedłożyła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Wskazując jednak, że zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych, moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1 (m.in. wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego), nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Uwzględniając zatem, że powódka nie wykazała faktu zawarcia umowy z pozwanym, powództwo, jako nieuzasadnione, oddalił.

Apelację od tego orzeczenia wniosła powódka. Zarzuciła m.in.: sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez bezpodstawne przyjęcie przez Sąd I instancji jakoby powód nie udowodnił legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia, mimo, że w dokumentacji sprawy znajdują się zarówno wyciąg z umowy cesji jak i wyciąg z załącznika do tej umowy zawierającej dane nabytej wierzytelności, umowa zawarta przez pozwaną z poprzednim wierzycielem, bankowy tytuł egzekucyjny, postanowienie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, jak i wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda.

Nadto zarzucił naruszenie art. 128 k.p.c. i art. 129 k.p.c. polegająca na ich błędnym zastosowaniu i uznaniu, że przedłożone przez powoda niepoświadczone za zgodność z oryginałem dokumenty nie mogą stanowić dowodu, podczas gdy zarówno strona pozwana jak i sąd I instancji nie żądał przedłożenia oryginałów, co miało istotny wpływ na wynik sprawy; art. 233 k.p.c. poprzez wyjście poza zasadę swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie stanowi dowodu w sprawie, art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c. polegające na błędnym uznaniu przez Sąd I instancji, że strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń oraz wniosków z których wywodzi skutki prawne; art. 217 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez całkowite pominięcie wniosku w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania klauzulowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Raciborzu o sygn. I Co 2886/10 na okoliczność zawarcia umowy przez stronę pozwaną oraz inne okoliczności niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy oraz wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego R. Ł. przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu (sygn. akt Km 1584/11); art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak uzasadnienia przyczyn pominięcia wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania klauzulowego i egzekucyjnego.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za I i II instancję, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji i pozostawienie temu sądowi orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sprawa została rozpoznana w trybie uproszczonym, a Sąd Okręgowy w postępowaniu odwoławczym nie przeprowadził postępowania dowodowego.

Artykuł 505¹³ § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Jeżeli Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku winno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe unormowania, Sąd Okręgowy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja jest nieuzasadniona.

Wysokość zobowiązania wynikającego z niespłacenia przez pozwanego zobowiązania została przedstawiona w wyciągu z ksiąg rachunkowych na dzień 9 kwietnia

2014r.

Pomimo, iż zgodnie z art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych, to jednak w niniejszym przypadku (w postępowaniu cywilnym), moc prawna dokumentów urzędowych została wyłączona na podstawie art. 194 ust. 2 w/w ustawy od 20 lipca 2013r. (ustawa z dnia 19 kwietnia 2013r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych, Dz.U. z 2013r. poz. 777; porównaj także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., sygn. akt P 1/10, Dz.U. z 2011r. Nr 152, poz. 900). Uwzględniając powyższe regulacje prawne, należało uznać, że w wskazane w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku zadłużenie pozwanego nie korzystało z mocy dowodowej określonej w art. 244 § 1 k.p.c.

Nakładało to, w konsekwencji na powoda, zgodnie z art. 232 k.p.c., obowiązek przedstawienia dowodów dla stwierdzenia faktów z których wywodzą skutki prawne.

Wskazany ciężar dowodu w znaczeniu formalnym uzupełnia ciężar dowodu w znaczeniu materialnym wyrażony w art. 6 k.c., który nakłada na stronę ciężar udowodnienia faktów, z których wywodzi ona skutki prawne. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 listopada 2007r., (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Sąd Okręgowy podziela, tym samym, ustalenia Sądu Rejonowego wskazujące jakim obowiązkiem powódka uchybiła, a w konsekwencji, podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że wobec tych uchybień, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z tych względów apelacja podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.D.c.

SSO Andrzej Dyrda